

i saadanne Tilfælde har man i Praxis, og jeg troer det er berettiget, forbigaaet ham (Tscherning: Nei!). Sa, har han selv begjæret at blive udfkrevet og bliver da behandlet som saadan, og der bliver trukket for ham; men det er ubilligt, naar man veed, at Manden kommer tilbage maasse om et Maanedes Tid, da ikke at forbigaae ham; der er jo Ingen, der lider derved, at han bliver forbigaaet i dette Aar og behandlet i det næste Aar. Det er en anden Sag, naar Sessionen faaer at vide, at han, uagtet han er i Udlandet, ønsker at blive behandlet; i saa Fald, bliver der, som jeg nys bemærkede, trukket for ham, og det er ogsaa med Hensyn hertil, at jeg har foreslaaet Ordene: „foraauidt de ikke efter Omstændighederne o. s. v.“ Jeg har havt det Tilfælde med en Mand, som jeg vidste opholdt sig i London; han havde erholdt et Reifestipendium og vilde først komme tilbage om et Par Maanedes; denne Mand blev forbigaaet ved Udfkrevningen. Det er en anden Sag, om den Vedkommende er 25 Aar, men naar han ikke har opnaaet denne Alder, saa ere Omstændighederne jo saaledes, at man kan forbigaae ham. Som Slutningsbemærkning har jeg tilføjet den af mig foreslaaede nye Redaction af § 17: „Efter endt Lodtrækning blive de Nummere, som ei ere udrufne, udtagne og noterede af Sessionen i Lodtrækningslisterne. Disse angive den Følgeorden, hvori Mandskabet, under Sagtagelse af dets Qualification til de forskjellige Vaabenarter eller de forskjellige Slags Tjeneste, bliver at indkalde.“ Saaledes er det Tilfældet nu, overensstemmende med ministerielle Resolutioner — jeg har en Lodtrækningsliste liggende for mig — men det forekommer mig at være det Retteste, at det kommer til at staae i Loven. Jeg kommer nu til § 18, der har til Overkrift: „Om Udeblivelse fra Sessionen uden lovligt Forsald.“ Efter denne Paragraph og ogsaa efter den ældre Børnepligtslov skulle de, der udeblive fra Sessionen, udfskrives forlods paa den følgende Session, og naar de ogsaa uden lovligt Forsald udeblive anden Gang fra Sessionen, skulle de udfskrives forlods til stadig Tjeneste i 4 Aar. Denne hele Paragraph har jeg omredigeret, og vil ret indstændig henlede Thingets Opmærksomhed paa, hvorledes jeg

mener, at denne Paragraph passende burde affattes. Den af mig foreslaaede Affattelse lyder saaledes: „De, som uden lovligt Forsald udeblive fra den Session, hvor de skulle behandles til Udfkrevning, udfskrives forlods. Saa fremt de, forinden de have begyndt deres militaire Tjeneste, findes utjenstdygtige, blive de af Sessionen at ansee med en Mulkt af 10 til 20 Daler. Forlods Udfkrevningen bortfalder, naar lovligt Forsald senere godtgjøres for Sessionen.“ Jeg mener, at der ingen tilstrækkelig Grund er til, saaledes som det hidtil har været i Praxis, at Udeblivelse fra Sessionen første Gang blot skulde have tilfølgende, at Vedkommende næste Gang forlods skulde udfskrives. Jeg mener, at naar de udeblive, enten med 22 Aars Alderen, eller naar de have faaet Udfættelsen i 25 Aars Alderen uden lovlig Grund, skulle de strax forlods udfskrives; det er aldeles ikke for strengt. Søanordningen af 8de Januar 1802 bestemmer, at naar En udebliver fra Sessionen, udfskrives han forlods; og vi maae her betænke, at Enhver, der er 22 Aar, meget godt veed, at han skal møde ved Sessionen, og ligeledes veed den, der har faaet Udfættelse til sit 25de Aar, at han saa skal møde. Ubidenhed om Loven undskylder ikke, og allermindst i et Tilfælde som dette, hvor det bliver bekendtgjort for de Børnepligtige paa saamange Maader. Det bliver saaledes bekendtgjort i Aviserne og ved Sessionsplacater, som blive opslaaede offentligt; saa at der aldeles ikke er nogen Grund til, at de første Gang kunne udeblive uden videre, og jeg mener derfor, at naar de udeblive, skulle de strax forlods udfskrives. Man maa endelig ikke misforstaae denne Forlods-Udfkrevning, thi at udfskrives forlods er ikke det Samme som at indkaldes til 4 Aars Tjeneste, det er aldeles ikke Tilfældet; at udfskrives forlods betyder ikke andet, end at man, naar man var udfkrevet, havde trukket et lavt Nummer; det er accurat det Samme. Jeg troer derfor, at det er det Rigtigste, at naar En ikke møder, naar han skal møde, saa mister han sin Ret til at trække Lod, og er han da forlods udfkrevet, saa har Sessionen ikke mere med ham at bestille; han er sat til Krigsministeriets Disposition og der er altsaa ikke Tale om senere